

на проклетата ми жена, да си намира всяко право, и да ма прави мене всякога кривъ: Възможно ли е да имамъ всякога вреда отъ нея. О! Боже мой! последвай мислите ми, и дайми свѣтлостъ да направя всичкиятъ свѣтъ да види че сѫмъ обезчестенъ!!

ДѢЙСТВИЕ III.

ЯВЛЕНИЕ I.

Клитандру и Любенъ.

Клитандру.

Нощта настана, Мржкна вече, и страхъ мае да не бѫди много късно. Не виждамъ никакъ да вървя. Любене?

Любенъ.

Какво е, Господине?

Клитандру.

Отъ тука ли?

Любенъ.

Да, твой вярвамъ. Пуй! ето една лоша нощъ, да бѫди толкозъ тъмна като сега!

Клитандру.

Да, Вѣроятно; но, ако отъ една страна тя препятствува отъ да можимъ да видимъ, тя